

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНФРАСТРУКТУРИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ
ДУНАЙСЬКИЙ ІНСТИТУТ ВОДНОГО ТРАНСПОРТУ

“СХВАЛЕНО”

на засіданні приймальної комісії
ДУІТ

Протокол № 5 від 25.03.2021 р.

Голова приймальної комісії

Н.С. Брайковська

“ЗАТВЕРДЖЕНО”

на засіданні вченої ради
ДІВТ ДУІТ

Протокол № 2 від 24.03.2021 р.

Голова вченої ради ДІВТ ДУІТ

О.А.Дакі

ПРОГРАМА

ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ (іспиту) З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

для здобуття освітнього ступеня «Бакалавр»

Програма вступного випробування (іспиту) з української мови для здобуття освітнього ступеня бакалавра за спеціальністю 271 «Річковий та морський транспорт»

Ізмаїл: ДІВТ ДУІТ, 2021 . 24 с.

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

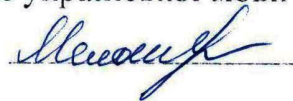
Кандидат філологічних наук, доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Медведєва Олена Юріївна

Кандидат історичних наук, в.о. зав. кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Дорошева Антоніна Олександрівна

Програму схвалено на засіданні кафедри соціально-гуманітарних дисциплін

Протокол від « 23 » лютого 2021 року № 7

Голова предметної екзаменаційної комісії з української мови

Мельникова Р.М.

В.о. завідувача кафедри соціально-гуманітарних дисциплін

А.О.Дорошева

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА	4
II. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ	5
III. ЗМІСТ ПРОГРАМИ	6
IV. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ	16
V. ЗРАЗКИ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ	21
VI. СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ	23

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Складання вступного іспиту з української мови передбачено для тих категорій вступників на навчання в ДІВТ ДУІТ, яким надано право на участь у конкурсному відборі за спеціальними умовами згідно до Правил прийому до ДУІТ.

Метою вступного випробування з української мови є виявлення рівня сформованості знань і практичних навичок абітурієнта з української мови, визначених Державним стандартом освіти та чинною програмою для 11- річної школи.

Програма вступних випробувань містить зміст навчального матеріалу і вимоги до загальноосвітньої підготовки абітурієнтів. У змісті навчального матеріалу вказано теоретичний матеріал з основних змістових розділів, які підлягають перевірці, та знання і практичні навички в межах визначених тематичних розділів. Вимоги до знань, умінь і навичок орієнтують вступників на результати, будуть об'єктом контролю й оцінювання знань під час вступних випробувань.

Відповідно до правил прийому до ДУІТ результати вступних екзаменів у передбачених цими правилами випадках, будуть оцінюватись за шкалою від 100 до 200 балів.

Програму розроблено на основі Державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти, навчальної програми для загальноосвітніх навчальних закладів та Програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови, здобутих на основі повної загальної середньої освіти, затвердженою наказом Міністерства освіти і науки України від 26 червня 2018 року № 696.

II. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Вступні випробування в ДІВТ ДУІТ при вступі на навчання за спеціальними умовами проводяться за розкладом, визначеним Відбірковою комісією.

Абітурієнти, допущені до складання вступних випробувань у ДІВТ ДУІТ, які не з'явилися для проходження вступного випробування відповідно до розкладу і не надали документального підтвердження поважності причини своєї неявки, втрачають право на зарахування за результатами вступного випробування.

Вступний іспит з української мови відбувається у формі письмового тестування і полягає у виконанні абітурієнтом тестових завдань кількох типів. Загальна кількість завдань роботи – 40. Робота має дві частини. Частина 1 містить 39 завдань різних форм. Частина 2 містить одне завдання відкритої форми, яке передбачає надання розгорнутої письмової відповіді.

На виконання завдань вступного випробування відведено 150 хвилин.

Під час вступних випробувань, що проводяться в ДІВТ ДУІТ, вступникам заборонено використання мобільних телефонів та інших технічних засобів, паперових та електронних джерел інформації тощо. Вступники, помічені у порушенні цієї вимоги, а також у користуванні підказками та інших порушеннях дисципліни й норм академічної доброчесності, відстороняються від участі у вступних випробуваннях (про що екзаменатори складають відповідний протокол) і втрачають право на зарахування в ДІВТ ДУІТ за вступними випробуваннями.

III. ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
<p>1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія</p>	<p>Алфавіт. Наголос. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування <i>у-в, і-й</i>. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення <i>йо,ьо</i>. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>н</i> та <i>nn</i> у прикметниках і дієприкметниках, <i>не</i> з різними частинами мови</p>	<p><i>Абітурієнт повинен (повинна) вміти:</i> Розташовувати слова за алфавітом; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування <i>у-в, і-й</i>. Наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм. Розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила</p>
<p>2. Лексикологія. Фразеологія</p>	<p>Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні</p>	<p>Пояснювати лексичні значення слів; добирати до</p>

	<p>слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми</p>	<p>слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні. Знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів; пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні</p>
<p>3. Будова слова. Словотвір</p>	<p>Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова</p>	<p>Відділяти закінчення слів від основи, членувати основу на значущі частини, розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні</p>
<p>4. Морфологія 4.1. Іменник</p>	<p>Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок (у власних чоловічих та жіночих іменах)</p>	<p>Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями</p>
<p>4.2. Прикметник</p>	<p>Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p>	<p>Розпізнавати й відмінювати прикметники; утворювати форми ступенів порівняння</p>

	Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників	якісних прикметників, повні й короткі форми якісних прикметників; відмінювати прикметники; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових
4.3. Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат	Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; добирати потрібні форми числівників і використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат
4.4. Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників	Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізняти правильні форми займенників від помилкових, правильно добирати потрібні форми займенників і використовувати їх у мовленні, правильно утворювати й писати неозначені й заперечні займенники
4.5. Дієслово	Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник,	Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова; визначати часи й способи дієслів; використовувати один час і спосіб у значенні іншого; відрізняти правильні

	<p>форми на <i>-но, -то</i>). Безособові дієслова. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.</p> <p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на <i>-но, -то</i>.</p> <p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот</p>	<p>форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів.</p> <p>Розпізнавати дієприкметники (зокрема відрізнити їх від дієприслівників), визначати їхнє загальне значення, синтаксичну роль; відрізнити правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні.</p> <p>Розпізнавати дієприслівники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізнити правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами</p>
4.6. Прислівник	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на <i>-о, -е</i>, утворених від прикметників і дієприкметників.</p>	<p>Розпізнавати прислівники, визначати їхнє загальне значення, синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізнити правильні форми прислівників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні</p>

	Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу	
4.7. Службові частини мови	<p>Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.</p> <p>Частка як службова частина мови. Правопис часток</p>	<p>Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізняти сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати частки; правильно писати частки</p>
4.8. Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків	Розпізнавати вигуки й правильно їх писати
5. Синтаксис 5.1. Словосполучення.	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення	Розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення
5.2. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним	Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю

	забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань)	необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань
5.2.1. Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком	Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості узгодження присудка з підметом; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот	Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні; правильно розставляти розділові знаки при непоширеній прикладці
5.2.3. Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення	Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно

	з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні)	використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні
5.2.4. Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні	Розпізнавати просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними, та правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5. Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення	Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями. Добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті. Правильно розставляти розділові знаки, будувати схему такого речення
5.2.5.1. Складносурядне речення	Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами	Розпізнавати складносурядні речення, визначати смислові зв'язки між частинами складносурядного речення;

	складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні	комунікативно доцільно використовувати його виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні
5.2.5.2. Складнопірядне речення	Складнопірядне речення, його будова. Головна й пірядна частини. Пірядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопірядному реченні. Основні види пірядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопірядні речення з кількома пірядними, розділові знаки в них	Розпізнавати складнопірядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопірядних речень з кількома пірядними, відобразити її в схемі складнопірядного речення; визначати основні види пірядних речень, типи складнопірядних речень за характером зв'язку між частинами. Правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопірядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопірядному реченні
5.2.5.3. Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.	Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5.4. Складне речення з різними видами сполучникового й	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому	Правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості

безсполучникового зв'язку		речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.3. Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції	Розпізнавати стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування
7. Розвиток мовлення	Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів,	Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне. Критично оцінювати прочитане. Аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів. Будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети. Уміти формулювати,

	типів, жанрів мовлення	добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти. Знаходити й виправляти похибки та помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання
--	------------------------	---

ІV. КРИТЕРІЙ ОЦІНЮВАННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Вступне випробування з української мови містить 40 завдань. Максимальна кількість балів, яку можна набрати, правильно виконавши всі завдання, – 74.

1. **Завдання з вибором однієї правильної відповіді** оцінюють у **0** або **1** бал: **1** бал, якщо вказано правильну відповідь; **0** балів, якщо вказано неправильну відповідь, або вказано більше однієї відповіді, або відповіді на завдання не надано.
2. **Завдання на встановлення відповідності** оцінюють у **0, 1, 2, 3** або **4** бали: **1** бал – за кожен правильно встановлену відповідність («логічну пару»); **0** балів за будь-яку «логічну пару», якщо зроблено більше однієї позначки в рядку та/або колонці; **0** балів за завдання, якщо не вказано жодної правильної відповідності («логічної пари») або відповіді на завдання не надано.
3. **Завдання відкритої форми з розгорнутою письмовою відповіддю** оцінюють від **0** до **20** балів за критеріями змісту та мовного оформлення:
 1. Теза: **0, 1** або **2** бали.
 2. Аргументи: **0, 1** або **2** бали.
 - 3а. Приклад із літератури чи інших видів мистецтва: **0, 1** або **2** бали.
 - 3б. Приклад, що є випадком із життя чи історичною подією: **0, 1** або **2** бали.
 4. Логічність, послідовність: **0, 1** або **2** бали.
 5. Висновок: **0, 1** або **2** бали.
 - 6а. Орфографія та пунктуація: **0, 1, 2, 3** або **4** бали.
 - 6б. Лексика, граматики та стилістика: **0, 1, 2, 3** або **4** бали.

Зміст завдання відкритої форми з розгорнутою письмовою відповіддю оцінюють за шістьма критеріями (1, 2, 3а, 3б, 4 та 5), як наведено в таблиці 1.

Таблиця 1

Критерій	Змістовий вияв і композиційне оформлення критерію	Бали
1.Теза	Учасник вправно формулює тезу	2
	Учасник не формулює тези вправно	1
	Учасник не формулює тези взагалі або формулює тезу, що не відповідає запропонованій темі	0
2.Аргументи	Учасник наводить принаймні два доречні й переконливі аргументи	2
	Учасник наводить принаймні один доречний аргумент. Аргументи дублюють один одного, у другому аргументі перефразовано зміст першого.	1
	Один з аргументів не є доречним стосовно сформульованої тези	

	Учасник не наводить жодного аргументу або наведені аргументи не є доречними	0
3а. Приклад із літератури чи інших видів мистецтва	Один з аргументів підкріплено принаймні одним розгорнутим, добре поясненим прикладом з художньої літератури чи іншого виду мистецтва	2
	Немає мотивації наведення прикладу. Приклад не конкретизований через художній образ. У прикладі є фактичні помилки	1
	Прикладу з літератури чи інших видів мистецтва немає або він не є доречним	0
3б. Приклад, що є випадком із життя або історичною подією	Учасник наводить принаймні один доречний приклад із власного життя або подію з історії чи суспільно-політичного життя, що є конкретною, локалізованою в часі та просторі	2
	Немає мотивації наведення такого прикладу; він не конкретизований; у ньому є фактичні помилки	1
	Прикладу з історії, суспільно-політичного чи власного життя немає, або він не є доречним	0
4. Логічність, послідовність	Висловлення демонструє зосередженість на запропонованій проблемі, цілісний, послідовний і несуперечливий розвиток думки (логічність і послідовність викладу)	2
	У роботі є порушення логічності, цілісності, послідовності й несуперечливості розвитку думки	1
	Логіки викладу, цілісності, послідовності й несуперечливості розвитку думки немає	0
5. Висновок	Висновок відповідає запропонованій темі й органічно пов'язаний із тезою, аргументами й прикладами	2
	Висновок лише частково відповідає тезі або лише частково пов'язаний з аргументами та прикладами	1
	Висновку немає; висновок не відповідає сформульованій у завданні відкритої форми з розгорнутою письмовою відповіддю тезі; висновок не пов'язаний з аргументами та прикладами	0

Мовне оформлення завдання відкритої форми з розгорнутою письмовою відповіддю оцінюють за двома критеріями (**6а** та **6б**), як наведено в таблицях 2 і 3.

Таблиця 2

Критерій	Кількість помилок	Бали
6а. Орфографія та пунктуація	0–1	4
	2–6	3
	7–11	2
	12–16	1
	17 і більше	0

Таблиця 3

Критерій	Кількість помилок	Бали
6б. Лексика, граматика та стилістика	0–1	4
	2–4	3
	5–7	2
	8–10	1
	11 і більше	0

Під час оцінювання орфографічної і пунктуаційної нормативності роботи **2 (дві) не грубі** помилки рахують як **1 (одну) грубу**.

До негрубих зараховують такі помилки:

- у написанні великої літери в складних власних назвах;
- у випадках написання разом й окремо прислівників, утворених від іменників зприйменниками;
- у випадках нерозрізнення *не/ні* (*не хто інший / ніхто інший ...*);
- у випадках, коли замість одного розділового знака поставлено інший;
- у пропуску одного зі сполучуваних розділових знаків або в порушенні їхньої послідовності.

Негрубу орфографічну й негрубу пунктуаційну помилки **НЕ ДОДАЮТЬ** і **НЕ ЗАРАХОВУЮТЬ** як **1 (одну) грубу**.

Систематичне порушення норм милозвучності (**3 (три) і більше** випадків порушення на одне з правил: *у-в, і-й-та*) рахують як **1 (одну) орфографічну помилку**.

Роботу, що **не відповідає темі** завдання відкритої форми з розгорнутою письмовою відповіддю, оцінюють у **0** балів.

Роботу відкритої форми з розгорнутою письмовою відповіддю **обсягом до 100 слів** оцінюють у **0** балів.

ТАБЛИЦЯ

переведення тестових балів, отриманих вступником за виконання завдань вступного іспиту з української мови, у рейтингову оцінку (за шкалою 100 – 200 балів)

Тестовий бал	Рейтингова оцінка 100-200	Тестовий бал	Рейтингова оцінка 100-200
0	не склав	34	162
1	не склав	38	152
2	не склав	39	154

3	не склав	40	156
4	не склав	41	157
5	не склав	42	159
6	не склав	43	160
7	не склав	44	162
8	не склав	45	164
9	не склав	46	165
10	не склав	47	167
11	не склав	48	168
12	не склав	49	170
13	100	50	171
14	103	51	173
15	105	52	174
16	108	53	175
17	110	54	177
18	112	55	178
19	115	56	179
20	117	57	181
21	119	58	182
22	121	59	183
23	123	60	184
24	125	61	186
25	127	62	187
26	129	63	188
27	132	64	189
28	133	65	190
29	135	66	191

30	137	67	192
31	139	68	194
32	141	69	195
33	143	70	196
34	145	71	197
35	147	72	198
36	149	73	199
37	150	74	200

V. ЗРАЗКИ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ

1. Приклад завдання з вибором однієї правильної відповіді (№1-28,34-39):

Прочитайте уривок (цифра позначає контрольне місце).

З(1)посеред вітчизняних архітекторів варто виокремити Івана Левинського, який за свою сорока(2)літню діяльність спроектував сотні будівель житлово(3)побутового та громадського призначення, що можуть здивувати будь(4)кого нестандартністю рішень.

Дефіс треба ставити на місці всіх цифр, ОКРІМ

- А 1
- Б 2
- В 3
- Г 4

2. Приклад завдання на встановлення відповідності (№29-33):

З'ясуйте тип кожного речення в тексті (цифра позначає наступне речення).

Речення (текст)

(1) Японія традиційно була сільськогосподарською країною: самé існування її мешканців і їхній добробут залежали від докiлля. (2) Японці вирішили не боротися з природою, а любити її, гармонізувати з нею своє життя, навчитися пильно спостерігати за найменшими змінами. (3) Народження й умирання людини поєдналися з пробудженням і згасанням природи, так що істота й усе навколо стали рівними перед вічними небесами. (4) Пори року проникли й у звичайне спілкування: навіть у сучасному листуванні японці обов'язково мають згадати поточний сезон, щоб показати свою гречність.

Тип речення

- А. Просте ускладнене
- Б. Складносурядне
- В. Складнопiрядне
- Г. Складне безсполучникове
- Д. Складне з різними видами зв'язку

1	2	3	4	5

5. Приклад завдання відкритої форми з розгорнутою письмовою відповіддю (№40):

Взаємини між людьми бувають різними: як такими, що стимулюють співпрацю і товариськість, так і тими, що призводять до суперечок і протистоянь. Часто непорозуміння стають причиною появи образ, ворожості та ненависті. Ці та подібні негативні ситуації називають конфліктами. Усі ми маємо досвід участі в конфліктних ситуаціях, і для багатьох він був не завжди позитивним. У цьому процесі важливо не концентрувати увагу на сторонах конфлікту чи його перебігу, а бачити перспективу вирішення проблеми. Успіх в управлінні конфліктами значним чином залежить від поведінки його учасників.

Конфліктологія (наука про конфлікти) вирізняє декілька способів подолання суперечностей.

Зважаючи на цю інформацію, надайте розгорнуту письмову відповідь на проблемне питання.

Який зі способів подолання конфліктів є найбільш ефективним?

VI. СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Авраменко О. Українська мова (рівень стандарту). Підручник для 10 класу закладів загальної середньої освіти. К.: Грамота, 2019. 208с.
2. Авраменко О. Українська мова (рівень стандарту). Підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти. К.: Грамота, 2019. 208с.
3. Авраменко О., Тищенко О. Українська мова. Правопис у таблицях, тестові завдання. К.: Книголав, 2018. 176с.
4. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. Київ : Перун, 2003. 1440 с.
5. Гринчишин Д.Г., Сербенська О.А. Словник паронімів української мови / Д. Г. Гринчишин, О. А. Сербенська. К. : Освіта, 2008. 320 с.
6. Дияк О. В. Довідник для абітурієнтів та школярів з української мови : навч. посіб. / О. В. Дияк, В. М. Прудка. К. : Літера ЛТД, 2010. 408 с.
7. Заболотний О.В., Заболотний В.В. ЗНО + ДПА 2020. Українська мова і література. Повний курс підготовки Літера ЛТД 2019 р. 432 ст.
8. Зубков М. Г. Українська мова : Універсальний довідник / М. Г. Зубков. – 3-тє вид., випр.і доп. Харків : Школа, 2006. 496с.
9. Івченко А. Новий орфографічний словник української мови Видавництво Навчальна книга Богдан 2007. 712 с.
10. Козачук Г.О. Українська мова. Практикум. К. :Вища школа, 2008.414с.
11. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів: Навчальний посібник К. :Вища школа, 2007. 303с.
12. Лозова Н.Є. Дзвона чи дзвону? або -а (-я) чи -у (-ю) в родовому відмінку: Словник- довідник / Н.Є. Лозова, В.Б. Фридрак. Київ : Наук. думка, 2007. 168 с.
13. Полюга Л. М. Словник українських синонімів і антонімів / Л. М. Полюга; НАН України; Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича. Київ : Довіра, 2007. 575 с.
14. Савченко І. С. Практикум з орфографії, лексикології, фразеології, лексикографії української мови : навч.-метод. посіб. / І. С. Савченко, В. В. Шляхова. Черкаси : ІнтролігаТОР, 2011. 143 с.
15. Словник-довідник з культури української мови / Д. Гринчишин, А. Капелюшний, О. Сербенська, З. Терлак. – 3 тє вид., випр. Київ : Знання, 2006. 367с.
16. Словник іншомовних слів: тлумачення, словотворення та слововживання». Фоліо,2012. 623с.
17. Сучасний орфографічний словник / Уклад. Петровський О.Ю. Х., 2007. 1248с.
18. Сучасний російсько-український словник: 160 000 слів /Уклад. Зубков М.Г. Х., 2008. 688 с.

19. Український правопис / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О.О.Потебні; Інститут української мови. – стереотип. вид. Київ : Наукова думка, 2004. 240 с.

20. Фурдуй М.І. Українська мова. Практикум з правопису [Текст] : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закладів / М. І. Фурдуй; за ред. В. В. Різуна. К. : Либідь, 2004. 272 с.

21. Шевчук С.В., Лобода Т.М. Практикум з української мови: Модульний курс: Навч. посібник. К.: Вища шк., 2006. 326 с.

22. Ющук І. П. Практикум з правопису української мови 4-те вид. К.: Освіта, 2000. 254 с.

23. Ющук І.П. Українська мова. Вправи. Навчальний посібник К.: Либідь, 2009. 368 с.